

קָרָא אֶת הַלְלוֹת אֶת יְהוָה כָּל גּוֹיִם שִׁבְחֵהוּ כָּל הָאָמִים: בְּכִי נָבֵר עָלֵינוּ
חֲסִדוֹ וְאַמֶּת יְהוָה לְעוֹלָם הַלְלוּהָ:

שימוש תהלים

למי שהלשינוהו הינם

הללו את ה' כל גוים (ק"ז, א): [שימוש תהלים לפרק קי"ז] למי שהלשינו עליו ולא עשה כלום.

זוהר תהלים

9' תרומה (ד ק"ג זוהר תורה) פתח רבי יוסי
ואמר, (דברים ח) ואכלת ושבעת וברכת את
ה' אלהיך על הארץ ה' בה אשר נתן לך.
אם בארץ ישראל מברכים, בחוץ לארץ
מניין לנו, שהרי בגון זה לא צריך? אלא,
כשברא הקדוש ברוך הוא את העולם,
חלק את הארץ. הישוב הוא לצד אחד,
והחרכה היא לצד אחר. חלק את הישוב
והקיף את העולם סביב נקדה אחת, ומי
היא? הארץ הקדושה. הארץ הקדושה
היא מרכז העולם, ובאמצע הארץ
הקדושה היא ירושלים. אמצע ירושלים
הוא בית קדש הקדשים. וכל הטוב וכל
המזון של כל הישוב יורד לשם מלמעלה,
ואין לה מקום בכל הישוב שלא נזון משם.
חלק את החרכה, ולא נמצא מקום חרב
קשה בכל העולם פרט לאותו
מדבר, ששברו ישראל כחו ותקפו
ארבעים שנה, כמו שנאמר (דברים ח)
המוליכך במדבר הגדל והנורא. באותו
מדבר שולט הצד האחר, ובעל פרוחו הלכו
עליו ישראל ושברו כחו ארבעים שנים.
ואם ישראל נמצאו צדיקים באותם
ארבעים שנים, ה' מעבר אותו הצד
האחר מן העולם. ומשהרגיזו את הקדוש
ברוך הוא כל אותן פעמים, התחזק אותו

ה' את יהוה כל גוים שבוהו כל
האמים (ק"ז, א): [זוהר פר שמות 9'
תרומה (ד ק"ג)] אמר רבי יצחק, זה שאמר
מורנו שתכלת היא כסא דין, וכשהיא
עומדת בגון הזה, אזי היא כסא לדון דיני
נפשות. מתי היא ברחמים? אמר לו,
בשעה שהכרובים מחזירים פניהם זה עם
זה ומסתכלים פנים בפנים. פיון שאותם
כרובים מסתכלים פנים בפנים, אז כל
הגונים מתתקנים, ומתהפך גון תכלת לגון
אחר. מתהפך גון ירק לגון זהב (לבו). ולכן
בהפוך הגונים מתהפך מדין לרחמים, וכן
מרחמים לדין, והכל בהפוך הגונים. כמו
שמסדרים ישראל תקוניהם לקדוש ברוך
הוא, כך הכל עומד וכך מסתדר. ולכן
כתוב (ישעיה מט) ישראל אשר בך אתפאר,
באותם גונים שכלולים זה בזה, היפי של
כלם. ועשית שלחן עצי שטים וגו'. רבי
יצחק פתח, (דברים ח) ואכלת ושבעת וברכת
את ה' אלהיך וגו'. כמה צדיקים הם
ישראל שהקדוש ברוך הוא התרצה בהם
וקרבם אליו מכל העמים, ובשביל ישראל
נתן מזון ושבע לכל העולם, ואלמלא
ישראל - לא נתן הקדוש ברוך הוא מזון
לעולם

כי נבר עלינו חסדו וגו' (ק"ז, ב): [זוהר שמות